

Prezenta lucrare conține _____ pagini

**EVALUAREA NAȚIONALĂ PENTRU ABSOLVENȚII
CLASEI a VIII-a**

Anul școlar 2025 – 2026

Limba și literatura română

Simulare județeană

Numele:.....

Inițiala prenumelui tatălui:

Prenumele:.....

Școala de proveniență:

Centrul de examen:

Localitatea:

Județul:

Nume și prenume asistent	Semnătura

A	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

B	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

C	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

- **Toate subiectele sunt obligatorii.**
- **Se acordă zece puncte din oficiu.**
- **Timpul de lucru efectiv este de două ore.**

SUBIECTUL I**(70 de puncte)****Citește fiecare dintre textele de mai jos pentru a putea răspunde la cerințele formulate.****Textul 1**

Prima zi de școală a fost cum a fost. Dar celelalte? O, cât mi-au dat de furcă copiii aceștia de 8-9 ani, mie, care nu-i întreceam decât cu vreo zece-doisprezece ani.

Și mărturisesc c-am tras multe cu ei și că, deși aveam în casă pe unul din cei mai buni dascăli de curs primar, pe tatăl meu! (care reușise al doilea la definitivat și fusese numit dintr-o dată director de școală, chiar de către faimosul ministru, Spiru Haret), nu i-am spus niciodată nimic din greutățile pe care le întâmpinam și nici nu l-am rugat să mă ajute în vreun fel. M-am ambiționat să rezolv eu singur toate problemele ce se iveau, aproape zilnic, care de care mai întortocheate. [...]

Un sistem folosit de mine pentru a obține cea mai mare liniște și disciplină a fost ora de basme. Sâmbăta, se făcea bilanțul faptelor bune și rele petrecute în clasă de-a lungul celor șase zile. Dacă cele rele erau în minoritate, le spuneam copiilor o poveste scurtă; iar dacă nu era trecută la răboj* nicio faptă urâtă, le spuneam un basm lung de o oră. Asta, bineînțeles, cu voia de la mine, întrucât nu era prevăzut așa ceva în programa analitică. Dar îl iubeam nespus pe dascălul Creangă, marele nostru înaintaș, al cărui cirac* tare aș fi dorit să fiu, îi urmam pilda de a spune povești și întâmplări cu haz copiilor, care așteptau ora de basme cu mare nerăbdare și bucurie!

Și această metodă n-a dat greș și nici nu va da vreodată, dacă acela care o folosește are darul povestirii, cu care te naști și nu se poate deprinde sau învăța din nicio carte de pedagogie.

Și mărturisesc cu toată sinceritatea că, dacă în primul trimestru al anului nu mi s-au dat prea multe prilejuri de povestit, apoi, în celelalte două, le-am spus basme celor patruzeci de băieți ai mei, nu numai sâmbăta, ci și joia, ca supliment pentru „bună purtare și silință la învățătură”.

Fără îndoială că le făcea mare plăcere copiilor să asculte basme; dar și mai mare plăcere simțeam eu, cel care povesteam. Lasă că era o liniște desăvârșită, de parcă n-ar fi fost nimeni în clasă, dar chipurile lor în timpul povestirii mă umpleau de încântare. Dacă eu mă încruntam, la vreo replică a Zmeului-Zmeilor, se încruntau și ei după mine; dacă eu zâmbeam, când Făt-Frumos, biruitor, îi grăia, plin de fericire, Ilenei-Cosânzenei, zâmbeau și ei; dacă râdeam eu, când rosteam vreun răspuns șugubăț* de-al lui Păcală, ei izbucneau în hohote de veselie. Iar dacă, la vreo replică duioasă, mi se umezeau ochii, și ai lor erau scâlțați în lacrimi în aceeași clipă binecuvântată; iar când sfârșeam basmul, se auzea în clasă un oftat discret de ușurare și bucurie, că, în sfârșit, eroul lor drag izbândise!

Pot spune, deci, că învățătura cu elevii mei mergea cât se poate de bine. Că mai aveam cu

câte unii, mai săracuți cu duhul, de furcă, e altceva. Așa, de exemplu, cu un elev slăbuț și palid m-am străduit ore întregi până să-l dezvăț să spună *genul muscalin*, în loc de *masculin*; altul spunea, în loc de, „Peneș Curcanul”, *Peneș și curcanul*. După cum, cei mai mulți elevi de atunci, și unii de astăzi chiar, nu pot spune, să-i pici cu ceară, altfel decât *artimetică*, în loc de *aritmetică*. În sfârșit, acestea sunt nostimadele* ce se ivesc cu diumul în decursul carierei unui dascăl.

Grigore Băjenaru, *Bună dimineața, băieți!*

*răboj - calcul, socoteală, evidență a situațiilor

*cirac - elev, discipol, învățăcel, om de încredere

*șugubăț - glumeț, hazliu, poznaș, vesel

*nostimadă - glumă, întâmplare hazlie

Textul 2

Cărțile groase, poveștile astea-mi plăceau și-n primul rând pe ele mi le amintesc dacă sunt întrebată de cărțile copilăriei. Am adus, astă-iarnă, din casa părinților, *Fram, ursul polar și Făt-Frumos din lacrimă*. Amândouă sunt din 1974. Una dintre ele este premiul de la terminarea clasei I. Le-am recitat și am tresărit la multe ilustrații, dar tot reîntâlnirea cu textul m-a mișcat cel mai tare. Mi-au plăcut întotdeauna cărțile cu poveste densă, cu mult text – puteau să nu aibă ilustrații deloc. În amintirea mea, ele au supraviețuit ca favorite. [...]

Eu nici acum nu cred că am scris neapărat o carte pentru copii; știu că ea poate fi citită – și chiar a fost – și de adulți. Ador cărțile al căror destinatar n-are vârstă. Am citit *Momo* la treizeci de ani, într-o ediție banală, prăfuită din naștere, care nu amintea deloc de cărțile pentru copii. *Poveste fără sfârșit* și mai târziu, recomandată de un prieten cu treizeci de ani mai în vârstă ca mine, care se bălăcea cu plăcere în basme.

O să mărturisesc: ești mult mai conștient de destinatarul tău, atunci când scrii o carte pentru copii. Ești mai atent cum vorbești. Ești mai atent cum croiești povestea. Ești mult mai conștiincios în a construi pe înțeles, cu răbdare. Cu tact. Poate și cu mesaj. Te lași un pic deoparte pe tine. Simplifici. Dar este și foarte multă libertate. M-am jucat scriind *O vară cu Isidor* și, la trei ani distanță, adică acum, *Iarna lui Isidor*. Sunt două jumătăți ale aceluiași întreg și joaca mea de-a condorul se oprește aici. Fiindcă la capătul poveștii e Iarna. Dincolo de Iarna asta cu „i” mare nu poate să mai fie nimic. Nu intenționez, așadar, să fac o serie. Mai mult, probabil nu voi mai scrie „pentru copii”. În fiecare cutie de bomboane sunt doar câteva îmbrăcate în poleială. Sunt două, pereche, în cutia asta a mea.

Aș recomanda oricărui autor să scrie o carte pentru copii. Măcar să o ia ca pe-un exercițiu. Antrenamentul meu începuse încă dinainte de-a scrie: când traduceam. Mi-a plăcut să traduc câteva cărți pentru copii, au fost câteva întâlniri foarte bune, cu aer vintage*, dar m-au și intrigat anumite alegeri ale editurilor și am refuzat să traduc niște cărți. La drept vorbind, sunt mai multe cărțile pe care le-am refuzat decât cele acceptate. Din toate astea s-a născut *Isidor*. Din ce mi-a plăcut și din ce mi-a displicut. [...]

Și nu doar scrisul pentru copii te îmbogățește, dar întâlnirea cu ei. Aș povesti despre întâlnirile mele cu copii, de la un atelier de scriere creativă, din primăvara trecută. Despre drumurile din luna mai, despre sentimentele contradictorii trăite de acasă până la întâlnirea cu ei și înapoi. Dar asta e altă poveste, înrudită mai degrabă cu ce-am început să scriu chiar în acea lună, romanul *Toți copiii librăresei*. E o bizarerie ce mi s-a întâmplat. Cartea cu cuvântul „copii” în titlu nu e pentru copii, dar are atâția copii înăuntru. Copiii adevărați, cu care am lucrat într-o casă de lângă Gara de Nord, în curtea căreia înflorea iasomia, m-au inspirat cu voioșia și seriozitatea lor, cu tristețea atât de specifică vârstei, cu prospețimea și cu nutrițele lor somnoroase și, mai ales, cu dispoziția extraordinară de a scrie pe loc o poveste pe temă dată, sâmbătă dimineața. Grație lor am scris cartea mea cu copii, care nu e deloc pentru copii. Și cu gândul la ei am revenit apoi la *Isidor*, în noua mea carte pentru copii. E de gândit la treaba asta, îmi zic. Și mă cam gândesc.

Veronica D. Niculescu, *Pentru copii / cu copii*, <https://dilemaveche.ro/sectiune/la-zi-in-cultura/pentru-copii-cu-copii-630416.html>

*vintage – care indică o întoarcere în timp, o perioadă trecută

A.

1. Transcrie, din textul 1, doi termeni din câmpul lexical al școlii.

2 puncte

2. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1.

2 puncte

Un motiv pentru care a avut succes ora de basme este:

- a. durata mare a povestirii basmelor.
- b. frica elevilor față de învățător.
- c. respectarea strictă a programei școlare.
- d. talentul naratorului de a spune povești.

3. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2.

2 puncte

Autoarea preferă cărțile care:

- a. au un destinatar fără vârstă.
- b. conțin mesaje moralizatoare explicite.
- c. sunt dedicate exclusiv copiilor.
- d. sunt foarte scurte.

4. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2.

2 puncte

Cărțile *O vară cu Isidor și Iarna lui Isidor* sunt considerate de autoare:

- a. adaptări după alte texte.
- b. două jumătăți ale aceluiași întreg.
- c. exerciții de traducere.
- d. începutul unei serii lungi.

5. Notează „X” în dreptul fiecărui enunț pentru a marca dacă acesta este adevărat sau fals, bazându-te pe informațiile din cele două texte.

6 puncte

Textul 1

Enunțul	Adevărat	Fals
Ora de basme era prevăzută în programa analitică.		
Sâmbăta, se făcea bilanțul faptelor bune și rele petrecute în clasă de-a lungul celor cinci zile.		
Dacă personajul narator se încrunta la vreo replică a lui Făt-Frumos, se încruntau și elevii.		

Textul 2

Enunțul	Adevărat	Fals
Autoarea intenționează să continue seria cărților despre Isidor.		
Experiența traducerii cărților pentru copii a contribuit la apariția personajului Isidor.		
Întâlnirile cu copiii au reprezentat o sursă importantă de inspirație pentru autoare.		

2. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Seria care cuprinde doar cuvinte derivate este:

- a. „clasei”, „seriozitatea”.
- b. „copiilor”, „tristețea”.
- c. „înaintaș”, „îmbogățește”.
- d. „silință”, „oricărui”.

3. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Secvența subliniată în fragmentul „O, cât mi-au dat de furcă copiii aceștia de 8-9 ani, mie” are sensul:

- a. m-au ajutat.
- b. m-au ignorat.
- c. m-au lăudat.
- d. m-au provocat.

4. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Cuvintele subliniate în secvența „O să mărturisesc: ești mult mai conștient de destinatarul tău, atunci când scrii o carte pentru copii. Ești mai atent cum vorbești. Ești mai atent cum croiești povestea.” sunt folosite în ordine cu:

- a. sens figurat, sens figurat.
- b. sens figurat, sens propriu.
- c. sens propriu, sens figurat.
- d. sens propriu, sens propriu.

5. Selectează din fragmentul următor trei verbe la moduri diferite pe care le vei preciza: „Aș recomanda oricărui autor să scrie o carte pentru copii. Măcar să o ia ca pe-un exercițiu. Antrenamentul meu începuse încă dinainte de-a scrie: când traduceam.”

6 puncte

Verbul	Modul

6. Alcătuieste un enunț interogativ în care substantivul „cartea” să fie în cazul genitiv (a) și o propoziție afirmativă în care verbul „a citi” să fie într-o construcție pasivă (b).

6 puncte

(a) _____

(b) _____

7. Completează enunțul „Sâmbăta, se făcea bilanțul faptelor bune și rele petrecute în clasă de-a lungul celor șase zile.”, astfel încât să obții o frază formată din două propoziții aflate în raport de coordonare adversativă.

6 puncte
